

Θερινά ΔΕΝ 2017

Ιούνιος-Ιούλιος 2017

... πολλαπλές αφηγήσεις ...

...με τη ματιά της ομάδας συντονισμού της δράσης...

Όπως σε κάθε δράση μας φέτος, έτσι και στα θερινά μας, χρειάστηκε να δράσουμε γρήγορα για να μπορέσουμε να στηρίξουμε, τόσο την υπόσχεση μας στο Πανεπιστήμιο, όσο και στους νέους αλλά και στους γονείς τους. Έπρεπε να αναδιοργανώσουμε, αλλά ταυτόχρονα να μην παρεκκλίνουμε από το στόχο. Η ένταξη νέων γυμνασίου, δεν αποτέλεσε εντέλει αναδιοργάνωση, αλλά μια πολύ πετυχημένη κίνηση που, αν και δημιουργήθηκε διασωστικά, ήταν απολύτως σωστή και πετυχημένη.

Περνώντας σε ένα άλλο επίπεδο συντονισμού τα τελευταία χρόνια, κολυμπάμε ανάμεσα σε δημιουργικότητα και δυσκολίες, συνεργάτες, νέους, γονείς και γενικότερα αποτελούμε τη γέφυρα, το μονοπάτι, τον πομπό και τον δέκτη πολλών και διαφόρων πλευρών. Κάθε φορά που ολοκληρώνεται μια δράση, τόσο περισσότερο οι τρεις μας αντιλαμβανόμαστε αυτό που πλέον είμαστε.

Μια νέα διαφορετική εμπειρία η φετινή θερινή μας δράση, γεμάτη ανατροπές και ευχάριστες εναλλαγές. Ο χώρος νέος, οργανωμένος και πολύ πιο λειτουργικός σε σύγκριση με την περασμένη μας εμπειρία στην κατασκήνωση των Αβδήρων. Είχαμε την δυνατότητα να έρθουμε πιο κοντά με τους νέους και με τους εμπυχωτές σε ένα περιβάλλον που μας παρείχε ασφάλεια και σιγουριά. Οι νέοι νιώσαμε πως καθώς είχαν την εμπειρία ήδη οι περισσότεροι από την συμμετοχή τους σε περασμένες δράσεις του ΔΕΝ, είχαν την δυνατότητα να προχωρήσουν τους εαυτούς τους σε νέα μονοπάτια βοηθώντας ταυτόχρονα και τα καινούρια μέλη να αφομοιωθούν με γοργό ρυθμό.

Αυτό έδωσε και σε μας μια ανάσα χαράς καθώς βλέπαμε τα παιδιά μας να ενηλικιώνονται όχι τόσο ηλικιακά όσο συναισθηματικά. Η ενηλικίωση ήταν εμφανής και στο επίπεδο των εμπυχωτών, αφού περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, ανέλαβαν ευθύνες οργάνωσης και υλοποίησης όλης της κατασκηνωτικής περιόδου.

Όσο κυλούν τα χρόνια, ένα πράγμα είναι σίγουρο, ότι αξιοποιώντας την προηγούμενη εμπειρία, εμπλουτίζουμε και εξελίσσουμε τη δράση μας.

- Σεβάλ Οσμάν Ογλου, Μάκης Σπυριδόπουλος, Χριστίνα Τσιμούδη

**...ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΞΕΚΙΝΑ
ΣΕ ΈΝΑ ΛΕΟΦΩΡΕΙΟ
ΓΕΜΑΤΟ ΜΕ ΠΑΙΔΙΑ!**

**ΧΩΡΙΣ ΚΟΠΟ ΚΑΙ
ΦΑΣΑΡΙΑ, ΠΟΛΛΕΣ
ΠΑΡΕΕΣ ΓΙΝΑΝΕ
ΜΙΑ!**

**ΜΕ ΜΙΑ ΠΥΞΙΔΑ ΟΔΗΓΟ
ΘΑ ΒΡΟΥΜΕ ΤΟ «ΕΜΕΙΣ» ΚΑΙ
ΤΟ «ΕΓΩ»**

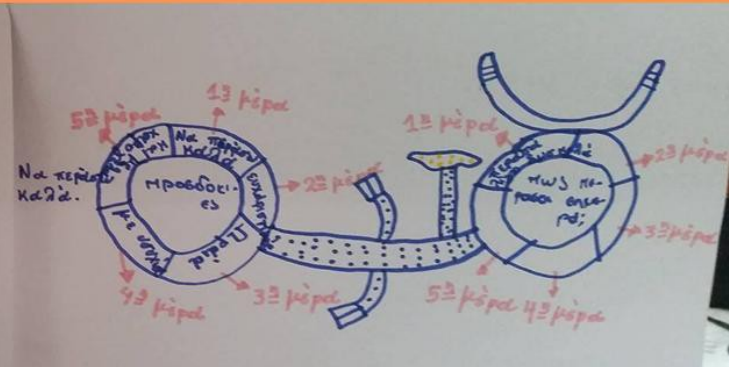
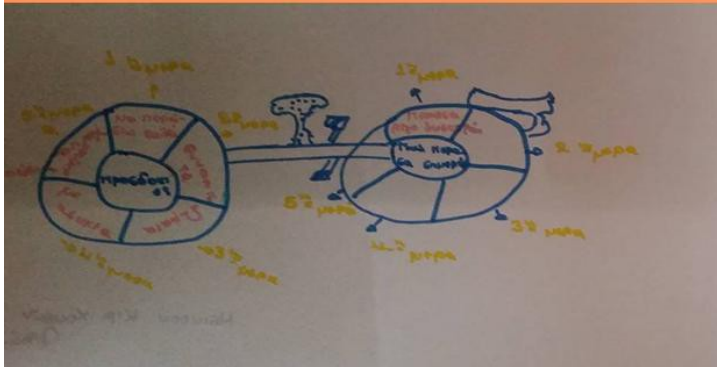

...με τη ματιά των μελών της ομάδας εμπυχωτών της δράσης...

Η φετινή καλοκαιρινή δράση ήταν ιδιαίτερη και διαφορετική σε σχέση με τις προηγούμενες. Ξεκινώντας από το περιβάλλον που μας φιλοξενούσε, την οργάνωση και την ασφάλεια που μας παρείχε ο χώρος, μπορώ να πω πως ευθύς αμέσως ένα μεγάλο μερίδιο της ευθύνης έφυγε από επάνω μας και μας άφησε χώρο και χρόνο στο να αφοσιωθούμε περισσότερο στον στόχο μας. Η ηλικιακή ομάδα των παιδιών επίσης έπαιξε σημαντικό ρόλο καθώς τα παιδιά όντας μεγαλύτερα ήταν πολύ πιο συνεργάσιμα και ώριμα σε ότι σχεδιάζαμε ή υλοποιούσαμε. Το γεγονός μάλιστα πως ορισμένα από αυτά (φοιτητές) πήραν συντονιστικούς και καθοδηγητικούς ρόλους μέσα από τις πρωτοβουλίες τους, ήταν πρωτόγνωρο και ευχάριστο συναίσθημα, με έκανε να δω στα πρόσωπα τους ένα σημαντικό προχώρημα και μια μετάβαση πραγματικά από το 'εγώ' στο 'εμείς' και τελικά σε ένα 'άλλο εμείς'. Κατασταλάζοντας πλέον το βίωμα μου μετά από αρκετές μέρες, πολλές συζητήσεις με συναδέρφους αλλά και με γονείς και παιδιά, επεξεργασία του υλικού και απολογισμού της δράσης, πιστεύω πως ήταν μια πολύ αποδοτική και βοηθητική δράση προς στους νέους που συμμετείχαν καθώς τους έδωσε την δυνατότητα να ανακαλύψουν και να δουλέψουν αρχικά τον ίδιο τους τον εαυτό, να τον φέρουν σε συνδιαλλαγή με άλλους συνομήλικους και μη και να τον εξελίσουν φεύγοντας από την κατασκήνωση με ένα εσωτερικό προχώρημα ο καθένας τους.

- Ελένη Αγγελιδου

ΠΑΝΩ ΣΕ ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑ, ΑΠΟΤΥΠΩΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΜΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΠΟΛΛΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ
ΓΙΑ ΝΑ
ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ
ΟΛΟΙ ΜΑΣ
ΚΑΛΑ ΚΑΙ
ΦΥΓΑΜΕ
ΓΡΗΓΟΡΑ....

Ένα ταξίδι από το Εγώ... Στο Εμείς...

Κάθισα μπροστά από τον υπολογιστή και σκέφτηκα τι ήταν αυτό που μου έκανε εντύπωση στην κατασκήνωση; Τι γεύση μου άφησε αυτή η εμπειρία και τι αποκόμισα εγώ από αυτήν την εμπειρία; Μετά συνειδητοποίησα ότι κάθε φορά που ανατρέχω στο μυαλό μου εκείνες τις ημέρες ασυνείδητα ανεβαίνει ένα χαμόγελο στα χείλη μου και με γεμίζει ένα αίσθημα πληρότητας και ικανοποίησης. Εγώ σαν ένα μέλος που έπαιρνε μέρος για πρώτη φορά σε μια θερινή δράση κατασκήνωσης, πρέπει να παραδεχτώ ότι αγχώθηκα στην αρχή. Αλλά η σκέψη ότι θα βρισκόμασταν σε ένα μέρος οργανωμένο, με συνεργάτες που μπορούσα να βασιστώ πάνω τους και ξέροντας ότι ο καθένας θα έπαιρνε την ευθύνη που του αναλογούσε με έκανε να ηρεμήσω και να επικεντρωθώ στη δουλειά μου, ούτως ώστε αυτή η δράση να ολοκληρωθεί με επιτυχία. Η δουλειά που κάναμε όλες αυτές τις μέρες με τα παιδιά ήταν πραγματικά αξιόλογη. Γιατί πιστεύω ότι καταφέραμε να φτάσουμε στον στόχο μας και να καλλιεργήσουμε στα παιδιά το πνεύμα της ομαδικότητας και εμπιστοσύνης.

Εκείνο το τελευταίο βράδυ, η εικόνα των αποφοίτων λυκείου και φοιτητών να έχουν καθίσει μαζί με τα παιδιά γυμνασίου κάτω από το κιόσκι και να έχουν στήσει μια ευχάριστη και διασκεδαστική συζήτηση και τα γέλια τους να χαϊδεύουν τα αυτιά μας, με έκανε να πιστέψω ότι τα κοινά βιώματα και τα ταξίδια δένουν τους ανθρώπους και τους φέρνουν πιο κοντά. Εκείνη η εικόνα με έκανε να γευτώ το αίσθημα της ικανοποίησης και πληρότητας, ότι είχαμε καταφέρει τη μετάβαση από το 'Εγώ' στο 'Εμείς'. Να επιστρέψουμε πίσω σαν μια μεγάλη ομάδα που αποτελείτε από μικρούς και μεγάλους.

Ήταν ένα ταξίδι όπου η ηλικία δεν είχε σημασία και οι διακρίσεις δεν είχαν θέση...

- Εμέλ Χαζησερήφ

**...ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΓΙΑ ΒΟΥΤΙΑ,
ΜΕ ΤΟ ΤΡΑΜΠΟΛΙΝΟ ΝΑ ΠΡΟΣΔΙΔΕΙ
ΜΙΑ ΕΞΤΡΑ ΧΑΡΑ!**

**Ε... ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΑΔΙ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ
ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΤΑ ΣΤΕΝΑ!**

Η φετινή κατασκήνωση ήταν πραγματικά μια πολύ καλή εμπειρία και το γεγονός ότι υπήρχε οργάνωση μας βοήθησε από πολλές πλευρές. Ο χώρος όπου φιλοξενηθήκαμε ήταν σε γενικές γραμμές τακτοποιημένος, οργανωμένος, καθαρός και έτοιμος να μας υποδεχτεί. Δεν χρειάστηκε από την πλευρά μας κάποια ενέργεια πριν την άφιξη των νέων. Επίσης, η ύπαρξη γιατρού, φύλακα, ναυαγοσώστη αλλά και των λοιπών κατασκηνωτών και υπευθύνων με έκανε προσωπικά να αισθάνομαι μεγαλύτερη ασφάλεια τις μέρες της παραμονής μας.

Το θέμα της διαθεσιμότητας του λεωφορείου ανά πάσα στιγμή λειτούργησε πολύ θετικά, λόγω του ότι υπήρξαν και κάποιες μικροανατροπές (πχ γεύματα) που μας ανάγκαζαν να παρεκκλίνουμε από τις ώρες που είχαν προγραμματιστεί, χωρίς ωστόσο αυτό να αποτελεί δυσκολία ή πρόβλημα.

Το γενικό πρόγραμμα που φτιάξαμε για τις ημέρες της κατασκήνωσης θεωρώ πως ήταν αρκετά πλούσιο και παράλληλα αρκετά ευέλικτο και αναπροσαρμόσιμο. Ο ρόλος που είχα εγώ αλλά και οι συνεργάτες μου ήταν ξεκάθαρος, υπήρχε μεταξύ μας στήριξη και κατανόηση, πράγμα που έκανε την επίλυση δυσκολιών πολύ πιο εύκολη και άμεση. Η κατανομή εργασιών από την άλλη, άφηνε ανά διαστήματα χρόνο και σε μας για προσωπική φροντίδα, δίνοντας μας τη δυνατότητα να ανανεωθούμε και να αναπληρώσουμε ενέργεια.

Όσων αφορά τους υπόλοιπους κατασκηνωτές, η μεγαλύτερη επαφή έγινε τις τελευταίες δυο μέρες, μιας και οι ώρες και τα προγράμματά μας ήταν εντελώς διαφορετικά. Τη στιγμή όμως που συναντήθηκαν τα παιδιά μεταξύ τους, βγήκαν αβίαστα στην επιφάνεια επιθυμίες για κοινές δραστηριότητες και εμείς απλά βοηθήσαμε να υλοποιηθούν οι ιδέες τους.

Όσων αφορά τα δικά μας παιδιά, πιστεύω πως πέρασαν 6 πολύ ωραίες μέρες, έμαθαν να μοιράζονται και να νοιάζονται, για κάποιους ήταν η πρώτη φορά που συμμετείχαν σε κατασκήνωση και για άλλους καταρρίφθηκε η έννοια της κατασκήνωσης όπως την γνώριζαν μέχρι σήμερα. Ίσως θα έπρεπε κάποιες βιωματικές ασκήσεις να ήταν προσαρμοσμένες λίγο πιο παιχνιδιάρικα, όπως μας είπαν κάποιοι νέοι και αυτό έχουμε υποχρέωση να το λάβουμε σοβαρά υπόψη σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί παρόμοια δράση στο μέλλον.

Παρόλα αυτά, το σίγουρο είναι ότι οι νέοι γύρισαν πίσω γεμάτοι με όμορφες αναμνήσεις και τον φάκελο του «εγώ» τους γεμάτο σημειώσεις για τη μετάβαση είτε σε κάποιο «εμείς», είτε σε κάποιο «άλλο εμείς».

- Δήμητρα Αρμούτογλου

**ΤΙ ΚΑΙ ΑΝ ΤΑ
ΣΥΝΝΕΦΑ
ΗΤΑΝ
ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ Η
ΜΕΡΑ ΑΧΑΡΗ....**

**...ΕΜΕΙΣ
ΒΡΗΚΑΜΕ
ΤΡΟΠΟΥΣ
ΝΑ ΤΗΝ
ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ
ΖΑΧΑΡΗ!**

Η κατασκήνωση της Μαρώνειας ήταν σαφώς καλύτερη από την προηγούμενη των Αβδήρων, όχι μόνο στο θέμα των εγκαταστάσεων αλλά και στην οργάνωση/τρόπο λειτουργίας. Ήταν αρκετά οργανωμένη από όλες τις πλευρές π.χ. στην κουζίνα, στην καθαριότητα, στο θέμα της υγείας, όπου είχε γιατρό και νοσηλευτικό προσωπικό. Αυτό, προσωπικά για μένα ήταν μεγάλη ανακούφιση, διότι στην προηγούμενη κατασκήνωση είχα δυσκολευτεί πολύ σε αυτό το θέμα, ήταν πολύ μεγάλη ευθύνη το να έχω στην επιμέλεια μου τα παιδιά που είχαν αρρωστήσει. Επίσης όλοι ήμασταν πιο «χαλαροί», είχαμε περισσότερο χρόνο, τόσο για να οργανωνόμαστε και να προετοιμαζόμαστε για τις δραστηριότητες της ημέρας, όσο και προσωπικό χρόνο. Δεν χρειαζόταν να ήμαστε συνέχεια σε εγρήγορση όσον αφορά το φαγητό, τη καθαριότητα και γενικά την επίβλεψη των παιδιών σε αυτά τα θέματα. Ο ρόλος μας ήταν ξεκάθαρος σε αυτή τη κατασκήνωση, ήμασταν εμψυχωτές και όχι νοσηλευτές, φύλακες η καθαρίστριες και αυτό μας ξεκούρασε και μας βοήθησε αρκετά, στο να ανταπεξέλθουμε σε αυτό που είχαμε να βγάλουμε εις πέρας. Και οι μέρες ήταν τόσες, όσες χρειαζόντουσαν και για μας τους εμψυχωτές αλλά κυρίως για τα παιδιά, ώστε ο προγραμματισμός να μην κάνει «κοιλιά» και τα παιδιά να μην βαρεθούν ή κουραστούν, αλλά να φύγουν με μια γλυκιά ανάμνηση και προσμονή για την επόμενη φορά.

- Σεϊλέν Εμίν Κεχαγιά

**ΜΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΚΟΙΝΗ,
ΒΓΑΛΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ «ΧΑΡΤΙ»**

**ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΕΛΕΓΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΑΕΡΑΣ,
ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ!
ΤΟ ΚΕΡΑΣΑΚΙ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΤΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΗΜΕΡΑΣ**

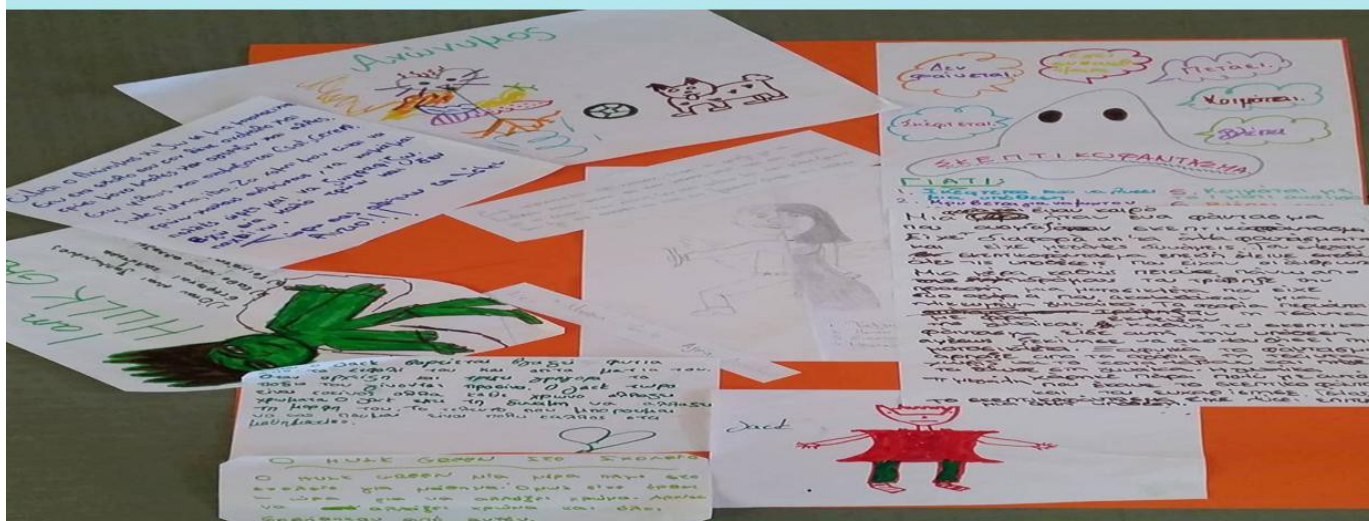
Φέτος τα πράγματα ήταν αρκετά διαφορετικά, αν εξαιρέσουμε την συγκατοίκηση με τους άλλους κατασκηνωτές που μας έφερνε κάποιες δυσκολίες στη σταθερότητα των ωρών ήταν μια πορεία γεμάτη από ευχάριστες και όμορφες στιγμές. Τα παιδιά κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα ξεχωριστό διαπολιτισμικό περιβάλλον με το δικό τους ξεχωριστό τρόπο με τους υπόλοιπους της κατασκήνωσης και αυτό είναι που κάνει τη τεράστια διαφορά σε αυτή τη φάση. Κατάφεραν εκεί που δεν γνωρίζονταν να οργανώνουν από κοινού ομαδικές αθλητικές και μουσικοχορευτικές δραστηριότητες. Αυτό σε γεμίζει από συναισθήματα χαράς και υπερηφάνεια γιατί κάποιες φορές δεν χρειάζεται να κάνεις τεράστια πράγματα για να έχει αποτέλεσμα, αλλά αυτό το μικρό και ασήμαντο που θα το πάρει ο άλλος και να το κάνει σημαντικό. Να βλέπεις παιδιά που τα έχεις δει τόσο λίγο να είναι πάντα πρόθυμη να προσφέρουν τη βοήθειά τους.... τους ευχαριστώ πάρα πολύ.

- Νιχάτ Εμίν Κεχαγιά

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΠΕΜΒΑΙΝΕΙ, ΣΕ ΈΝΑ «ΆΛΛΟ ΕΜΕΙΣ» ΜΑΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ

ΗΡΩΕΣ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΈΝΑ ΗΡΩΙΚΟ «ΜΑΖΙ»

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΜΕΡΑΣ ΤΟΣΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ, ΑΞΙΖΑΜΕ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ «ΕΜΕΙΣ Κ ΕΜΕΙΣ»

Η φετινή μας καλοκαιρινή κατασκήνωση μου άφησε μια διαφορετική εμπειρία και γεύση. Ο σημαντικότερος λόγος είναι πως αυτή φορά αλλάξαμε το τοπίο της κατασκήνωσης, αυτό με έκανε να σκεφτώ από την αρχή της δράσης μας πως θα έχω διαφορετικά βιώματα με τον καινούργιο χώρο. Τριγυρνώντας όλο αυτό στο μυαλό μου και προχωρώντας βήμα βήμα στον στόχο μας το γεγονός με έκανε να νιώσω από την αρχή ασφάλεια και ανακούφιση ήταν πως κάποια κομμάτια στη οργάνωση μας ήδη παρείχε η κατασκήνωση όπως γιατρός, νοσοκόμα, ναυαγοσώστη. Ενώ στις προηγούμενες κατασκήνωσης δεν είχαμε την δυνατότητα να έχουμε τον γιατρό πάντα τόσο πολύ κοντά μας. Και όχι μόνο αυτά, όλος ο χώρος έχει μια γραφική ομορφιά με συνδυασμό βουνό και θάλασσα και λίγο πιο πέρα ένα μικρό χωριό με ζεστό κλίμα. Πιστεύω όλο αυτό μας έκανε σε όλους μας να δούμε κάτι διαφορετικό από αυτό που ξέραμε και μας άνοιξε περισσότερο τους ορίζοντες να έχουμε την ευελιξία να προσπαθήσουμε να δούμε καινούργια τοπία για της δράσης μας. Έτσι λοιπόν μικροί και μεγάλοι όλοι μαζί αξιοποιήσαμε την κάθε γωνία της κατασκήνωσης – καθίσαμε, συζητήσαμε, γνωριστήκαμε περισσότερο κάτω από την σκιά των δέντρων και τα βράδια το ίδιο γινόταν στο κιόσκι. Προσπαθήσαμε να έχουμε μια καλή σχέση εμπιστοσύνης με τους υπολοίπους της κατασκήνωσης - είτε με την άλλη ομάδα παιδιών είτε με το προσωπικό της κατασκήνωσης, και αυτό έγινε σε μεγάλο βαθμό και ήταν μια καινούργια και χρήσιμη εμπειρία για όλους μας όπου πριν πάμε δεν γνωρίζαμε την ζωή της κατασκήνωσης και το μάθαμε κάθε μέρα περισσότερο όσες μέρες ήμασταν εκεί. Πιστεύω πως ήταν μια αποτελεσματική προσπάθεια από όλους μας αφού δεν ήμασταν μόνο εμείς - μάθαμε να συγκατοικούμε και να προσαρμοζόμαστε να σεβόμαστε ήδη της υπάρχοντες καταστάσεις. Τέλος θέλω να προσθέσω πως εννοείται είχαμε και τις δυσκολίες μας όπως κάθε φορά που πηγαίνουμε στην κατασκήνωση - όπως προσαρμογή των παιδιών, συμβιβασμός με όλους και αρρώστιες - όμως όλα αυτά ξέρουμε πολύ καλά θέλουν τον χρόνο τους να βελτιωθούν και να ηρεμήσουν τα παιδιά και εμείς ως εμψυχωτές. Εφόσον προσπαθούμε μαζί με τα παιδιά μας να δημιουργήσουμε ένα άλλο σπίτι σε μέρος που πηγαίνουμε όλοι μαζί για πρώτη φορά, είναι απολυτό φυσιολογικό να έχουμε όλοι μας τις δυσκολίες μας όπως έχουμε στην καθημερινότητα μας.

- Φατός Αχμέτ

ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ, ΤΟΥ ΧΘΕΣ....
ΒΓΗΚΑΝ ΑΡΑΓΕ
ΟΙ ΠΡΟΣΛΟΚΙΕΣ
ΑΛΗΘΙΝΕΣ;

**ΕΔΩ—ΕΚΕΙ, ΕΜΕΙΣ—ΟΙ ΑΛΛΟΙ,
ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΓΙΝΑΜΕ ΑΓΚΑΛΙΑ
ΜΙΚΡΟΙ ΜΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ...**

**ΠΟΔΑΣΦΑΙΡΟ ΠΑΙΞΑΜΕ ΜΑΖΙ, ΚΑΝΑΜΕ ΚΑΙ
ΠΑΡΤΑΚΙ, ΑΦΗΣΑΜΕ ΕΥΧΟΥΛΑ ΝΑ ΑΚΟΥΣΤΕΙ
ΜΕ ΈΝΑ ΜΠΑΛΟΝΑΚΙ**

**ΚΑΙ ΚΑΠΟΥ ΕΔΩ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΑΥΤΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ.
ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΗ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ.
Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ ΗΤΑΝ ΠΟΥ ΕΦΕΡΕ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ
ΚΑΙ
ΗΡΘΕ Η ΩΡΙΜΑΝΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ**

